

ΠΕΤΑΧΤΟ

ΚΟΡΤΕ

ΑΡΧΙΣΤΥΛΙΑΚΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ
ΜΑΤΚΑΣ

ΑΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΠΟΛΥ ΑΕ ΧΟΝΤΡΑΛ

Της Φύσεως το κάλλος την τρελλάνει
Εις την ρομάντζα ρέπει
Έκει να κάθεται τακτικά πηγαίνει
Τόν καρπό ν να δρέπη.

ΜΑΛΙΣΤΑ ΚΥΡΙΟΙ

ΤΟ ΚΟΡΤΕ ΔΕΚΑΣΕΛΙΔΩ

ΠΡΟΣΕΧΩΣ

ΘΑ ΣΥΝΟΔΕΥΕΤΑΙ ΚΑΙ ΜΕ ΤΕΣΣΑΡΑΣ
ΣΕΛΙΔΑΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΟΣ

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΜΙΑΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ έρχεται να σημειώσει σήμερα το φύλλον μας. Όταν ανέθεσαν την δύσκολη αποστολήν εις τον συντάκτην μας Μπήχτην της ανακαλήψεως των εν Κωνσταντινουπόλει φίλων και της περιουλογής των επιστολών του Μακρή προς αυτούς, εί,ομεν πεποθησιν περί της ικανότητός του και της επιτυχίας του, διότι είχε νέος γεμάτος δραστηριότητα, γεμάτος ζήλον, γεμάτος έυπνάδα, σωστός τσακπίνης. Έχει, καθ' όλην την σημασίαν της λέξεως, τον διάβολον μέσα του. Άλλ' αυτός υπερέβη τας προσδοκίας μας.

Ο συντάκτης μας μόλις έφθασεν εις Κωνσταντινούπολιν έσπευσε να συλλέξη όλας τας σ'ετικας πληροφορίας και να μάς αποστείλη την έξξ ανταπόκρισιν :

ΚΩΝ]ΠΟΛΙΣ 21 Νοεμβρίου.—«... .. Και ή Κωνσταντινούπολις έχει την Δωδεκάδα της. όπως και ή Άθήνα μας. Με την διαφοράν ότι ο κύκλος της είναι μεγαλύτερος του της Όμονοίας. διότι εδώ έχουν εισέλθη περισσότερα μέλη...

» Άλλ' ό,τι συνδέει την Δωδεκάδα της Πόλεως με την Δωδεκάδα της Όμονοίας των Άθηνών είναι ή γλώσσα. Νομίζει κανείς ότι είναι Διεθνής Έταιρία έχουσα κοινή γλώσσαν και κοινά τά ήθη και έθιμα. Και πράγματι τά έχουν κοινά...

» Όλοι γνωρίζομεν ότι ή γλώσσα μόνον εις τας γυναίκας γρησιμεύει. Τώρα έβεβαιώθη ότι κάμουν χρήσιν αυτής και οι άνδρες... Η γλώσσα εις άμφοτέρας τας περιστάσεις παίζει τον σπουδαιότερον μέρος.

» Άλλά προτού προχωρήσω θ' άσχοληθώ περί της γλώσσης της ένταυθα Δωδεκάδος, άπ' ου αυτή είναι άλλως τε γλώσσα και της ήμετέρας Δωδεκάδος.

» Πλην τούτου εις την παρούσαν περίστασιν έχει μεγάλην σημασίαν, διότι εις ταύτην είναι γραμμέναί αι επιστολαί του Μακρή.

» Η γλώσσα της Δωδεκάδος της Όμονοίας μας, είναι άγνωρισμένη παρά του Όθωμανικού Δικαίου και επιτρέπεται έλευθέρως να διμιλείται και να ουνενοείται έκαστος διά κάθε δουλειά του και την χρησιμοποίη εις έκαστην πράξιν του.

» Ίδου το περίεργον λεξιλόγιόν της κατ' αλφαβητικήν τάξιν

Λεξιλόγιον	Σημασία των λέξεων
Άβέλω	Πάω
Άβελα	Έπήγα
Άβελε	Πήγενε
Άβελες;	Έπήγες;
Άβελε τιάς	Φεύγα γρήγορα
Άβελέ μου δυο παρνιές	Δώσε μου δυο δραχμές
Άβέλι μπερντέ;	Δίδετε λεπτά;
Άβέλι μπουτ μερντέ;	Δίδει πολλά λεπτά;
Άβέλι μίαν λατοή.....	Έχει μίαν ώραϊαν.....
Δικέλι	Κυττάει
Έρακλή	Γυναίκα
Έρακλές	Γυναίκες

Καλιανδρό
Κορδόνι
Κουλικό
Κουραβάλα

Κατέ
Λαμπουνί
Λατοή
Λατσι
Λατσό
Μάταλο
Μόκολο
Μπάτσος
Μπαλαμύ

Μαλαμύ και μπουτ μπαλαμύ
Μου άβελε ένα τουλό
Μπαρό
Μπεοντέ
Ντάπ
Παγκρό
Παρνιά
Παρνιές
Παγκρά
Πούλι
Πουρό

Άσχημος
Άστυνόμος
Φτιασιδί
[Όύσιαστικόν του ένεργητικού ρήματος «κουραβιλτώ» και του παθητικού «κουραβιλτοῦμαι»].
Αυτός

Όραια
Δεκάρα
Έμμορφο
Μεθυσμένος
Σώπα
Άστυφύλαξ
[Όνομα παραγόμενον εκ του ένεργητικού ρήματος «μπαλαμύ»].

Μου έδωκεν ένα πεντόδραχμον
Άσθνεϊα
Λεπτά
Εύλο
Μουστάκι
Δραχμή
Δραχμές
Γένεια, μαλλιαί
Έέρος

Η ανταπόκρισις του άπεσταλμένου μας είναι έκτενεστάτη περιλαμβάνουσα πλην των άλλων και την Ιστορίαν της Δωδεκάδος μας και τ' άνόματα ή μάλλον τ' άψευδώνυμα, ύφ' ά είναι γνωστά μεταξύ των, των εν Άθήναις και Πειραιεί μελών της παραδόξου ταύτης εταιρείας ως και την ήλικίαν έκάστου αυτών θ' συνεχισθή συνεπώς εις πολλούς αριθμούς του φύλλου μας.

Όστε ή συνέλεια του λεξιλογίου εις το φύλλον της έρχομένης Πέμπτης.

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑΚΙ ΜΑΣ

Η ΣΠΗΤΟΝΟΙΚΟΚΥΡΑ ΜΟΥ

Μετέβην ίνα κοιμηθώ στο σπήτι ένα βράδυ
Είχα κλεισθή στην κάμαρα ήτο πολύ σκοτάδι.
Έγύριζα άδι κοπα επάνω στο κρεβάτι
άπό την έέστη την πολλή, δέν είχα κλείσει μάτι.
Εύθως ήγέρθη κι ένδυθείς, κινώ για φευγάλα...
δέν είχα όμως φθάσει ούτε εμπρός στη σκάλα,
ότε άκούω μιά γνωστή φωνή και μ' έκαλοῦσε...
Ήτο ή οικοδέσποινα αυτή που μου μιλοῦσε.
Έπέστρεψα τώ δντι γωρίς να τό θελήσω,
άλλά δέν είχον όρεξιν διόλου να... μιλήσω,
Και με θυμόν ήρώτησα την προσφιλή κυρία.
για την τοιαύτην πρόσκλησιν ποιά ήτο ή αίτία;
Δέν μ' άπαντᾷ... άλλά σιγά στη σάλα της με κλείνει
— Ό σύζυγός της έλειπε; μονάχη είχε μένει—
Μου λέγει τότε πως κι αυτή δέν είχε δυνηθῆ
άπό την μοναξιά της να άποκοιμηθῆ...

Ένώ λοιπόν άμέριμνοι περνούσαμε... την ώρα,
βλέπομεν εισερχόμενον τον σύζυγον με φόρα...
ν' ακολουθητε δέ αυτός κι άπ' άλλονε νοϊκάρη
και να βαστᾷ στο χέρι του ένα μικρό... φανάρι...
Έπ' αυτόφωρψ συλληφθείς, να φύγω προσπαθοῦσα
κι ένῶ για τούτο άκριβώς την θύραν έκρατοῦσα,
που να κλειδώση έξέχασεν ή προσφιλής κυρία,
ήτοι ή οικοδέσποινα άπ' την πολύ της... βία,
ό σύζυγος με προσκαλει συγγνώμην να ζητήση,
διότι ποσώς δέν σκόπευε να με άνησυχῆ...
Έν τούτοις εγώ τώστριψα, και με μεγάλην βίαν...
Την επομένην γύρισα στο σπήτι μου πρώϊαν...
Άλλ' ώ, της καταπλήξεως, ήτις μοι έγεννήθη!
άντι της οικοδέσποινας, που έπρεπε να λείπη,
ό σύζυγος τά... μάζεψε, κι έκειθεν έξεβλήθη,
άναγκασθείς τό φρούριον σ' έμε να καταλείπη...

ΘΑ ΣΥΝΟΔΕΥΕΤΑΙ ΚΑΙ ΜΕ ΤΕΣΣΑΡΑΣ ΣΕΛΙΔΑΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΟΣ

ΣΥΒΟΥΛΕΣ

Όταν ή γυναίκα σου θυμώση
Μην προσμένεις άρ. ισέ την
Και στο έύλο πλάκωσέ την
Πλάκωσέ την.

Κι' αν δεν θέλη νά στο δώση
Τό φιλάκι, άρπαξέ την
Στά φιλάκια πλάκωσέ την
Πλάκωσέ την.

Κι' όταν νάζα θά οού κάνη
Με τά γέδια άρ ισέ την
Στά σκαμπίλια πλάκωσέ την
Πλάκωσέ την.

Κι' όταν, φίλε, σου τά βάνη
Χάιδεψέ την, φίλησέ την,
Και στο έύλο πλάκωσέ την.
Πλάκωσέ την.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΑΣ

ΤΟ Α ΝΙΓΜΑ

— Σάν τι πράγμα είν' εκείνο
πού χυει ρίζα, πού χυει τρίχες
και κορμό χονδρό σαν έύλο
και στήν όψιν κοκκινίζει
κι' όταν, φίλη, τó γευθής
δυνατά σέ πιπερίζει ;

Σέ ήρώτησα μιά μέρα
και έσύ μετ' εύκολίας
μού τó έλυσες χρυσό μου
άμα δέ μετ' εύφραδίας
μού άπήντησες, κουκλάκι,

— Είν' καλές τó μακρουλό
πού τó τρώμε ραπανάκι.

ΑΘΑΙΜΕΝΗΣ

ΤΗ ΚΑΤΙΝΑ

— ΓΥΘΕΙΟΝ —

Στό σέμπρο σου είπέ τόν Ιατρό
Μονάχος του νά σκάπητ' τόν άγρό
"Αν θέλη νά καρπίση.

Διότι δέν φυτρώνει ποτέ
Ό σπόρος πού πολλοί δουλεύεται
Άσκόπως έχουν σκορπίσει.

ΙΠΠΟΤΗΣ ΤΗΣ ΒΙΟΠΑΛΗΣ

Η ΑΣΤΡΟΝΟΜΟΣ

Έν όσω ήτο καλοκαίρι
κάθε βρ'δου νά ρεμ-βάζης
σ' έβλεπα και τήν Σελήνην
και τά φωτεινά τ' αστέρια
φίλη μου, ν... τά θαυμάζης,

Ός αν ήσο άστρονόμος
για νά βγάλης Καζαμία...
έργον, όπερ έως τώρα
με τó κιάλι είς τά χέρια
δέν κατέγινε καμμία
Τώρα πού ήλθε ό χειμώνας
ό άέρας και τó χιόνι
δέν... δουλεύεις κατά... μόνας
πήρες κι' άλλον βοηθό
τή... δουλειά νά τελειώνη...

ΛΟΧΙΑΣ

Η ΧΑΡΗ

Κάνε μου την μιά στιγμή
Αύτη, μουπες, τή χάρη
Όπου σου ζητώ

Σούκανα ότι μου ζήτησες
Κι' έσύ εύθες μ' άπήντησες
— Πολύ εύχαριστώ.

ΤΟ ΜΑΓΚΟΠΑΙΔΟ

ΟΙ ΚΟΡΤΑΚΗΔΕΣ

Γρακμένοι από τήν δαιμονισμένη πέννα
του ΓΙΑΝΝΗ ΜΑΓΚΑ

σας βεβαιούμεν θά τρελλάνουν κόσμο.

vv

Δέν έχει μέχρι τούδε γραφεί

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Έλληνικής ύποθέσεως

με τόσην γλαφυρότητα, με τόσην τέχνην,
με τόσον χούμορ όσον

ΟΙ ΚΟΡΤΑΚΗΔΕΣ

Μέσα είς τó μυθιστόρημα αυτό θά εύρητε όλην
ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΜΑΣ

ζωγραφισμένην με τά ζωηρότερα και φυ-
σικώτερα χρώματα.

— ΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΜΑΣ

— Η ΜΟΔΙΣΤΡΟΥΛΕΣ ΜΑΣ

— Η ΚΟΚΟΤΤΕΣ ΜΑΣ

— Η ΑΡΤΙΣΤΕΣ ΜΑΣ

— ΟΙ ΔΙΜΟΚΟΝΤΟΡΟΙ ΜΑΣ

— ΟΙ ΠΡΟΙΚΟΘΗΡΑΙ ΜΑΣ

— ΟΙ ΔΕΩΝΤΙΔΕΙΣ ΜΑΣ

— ΟΙ ΕΡΩΤΟΚΤΥΠΗΜΕΝΟΙ

— ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΜΑΣ

— ΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ ΜΑΣ

— ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΜΑΣ

— ΟΙ ΕΡΓΑΤΑΙ ΜΑΣ

— Η ΔΟΥΛΕΣ ΜΑΣ

— Η ΠΑΡΑΜΑΝΕΣ ΜΑΣ

— ΤΑ ΜΠΑΚΑΛΟΠΑΙΔΑ

— Η ΜΑΓΙΣΣΕΣ

— ΟΙ ΜΑΓΓΕΣ

— ΟΙ ΜΟΡΤΕΣ

θά παρελάσουν από τών σελίδων
του μυθιστορημάτος μας.

ΟΙ ΚΟΡΤΑΚΗΔΕΣ

θά δίδωνται ΔΩΡΕΑΝ σούς αγορασάς

ΤΟΥ «ΚΟΡΤΕ»

Θά έκτυπουνται δέ τοιουτοτρόπως, ώστε
νά δύνανται νά γίνωσιν τά φυλλάδια

ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ ΒΙΒΑΙΟΝ

vv

ΜΕ ΜΙΑΝ ΔΕΚΑΡΑ

οι αγορασταί μας θά έχουν

ΤΟ «ΚΟΡΤΕ»

και ένα φυλλάδιον

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΟΣ

ΜΕΤΑ ΔΥΟ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

ΟΙ ΚΟΡΤΑΚΗΔΕΣ

ΣΤΗ ΦΑΝΗ

Σου τó ζήτησα και μουπες
σέ μαλώνει ή μαμμά σου
σ' έμποδίζει ή σκληρά
κι' άπ' αυτό τó θέλημά σου.

Σου τó ζήτησα και μουπες
ή μαμμά δέν συμφωνεί
νά μου δώσης τó κουτί σου.
πού μου έταξες Φανή.

Τό κουτί σου ! Πλήν μικρή μου
έμεινα με τή χαρά
νά μου δώσης δέν σ' άφίνει
ή μαμμά σου ή σκληρά.

ΕΦΕΔΡΕΙΑΣ

ΣΤΗΝ ΞΑΝΘΗ Π.

Όλοι μου λέν παράξενη
Ξανθούλα μου πώς είσαι
Και φαίνεται πώς άδικο
δέν έχουσε καθόλου,
Γιατί εκεί πού άγαπάς
άμέσως και άρνεϊσαι
Και όλους σου τούς θαυμαστάς
στέλλεις κατά διαβόλου.

Μά πιστεύσε με, φίλη μου,
με τής παραξενιές σου
Θέ νά ξεπέσεις κάποτε
σ' όρκίζομαι στο φώς μου
Δέν θάχουν πλέον πέρασι
ή έρωτικές ματιές σου
Και θά γενής, σουρουκλεμέ,
περιγελως τού κόσμου.

Πειραιεύς

ΤΟ ΜΕΛΑΝΟΥΡΙ

ΣΕ ΜΙΑ ΚΟΛΩΝΑΚΙΩΤΙΣΣΑ

Όλοι ζηλεύουν, κόρη μου,
τ' άφράτα σου τά στήθη
και σκανδαλίζουνε πολύ
τών νέων μας τά πλήθη...

Στήθος, π' όποιος τó πρωτόδη
άμέσως τού σηκώνει
τόν... νού, τού κείει τήν καρδιά
και σαν κεράκι λυώνει.

Και μένα μου τόν σήκωσες
τόν... νού μ' αυτά τά στήθη
και μου τόν έκανες σκληρά
σαν... παληοκολοκουθί ! !

Ι Ψ Ε Ν

Η ΤΡΥΠΙΤΣΑ

— Τή Ε. Όδης Νίκης-Πειραιά —

Μόνον μιά χάρι ήθελα
Έλένη, από σένα
Πλήν φεύ ! Δυστάζ' ό δυστυχής
Νά σου τó πώ, παρθένα.

Ήθελα τήν... τρυπίτσα σου
π' όταν γελάς, Ελένη,
στο μάγουλό σου γίνεται
Νά τήν φιλώ καυμένη !

Πλήν σύ, άγάπη μου, τί λές
Ή χάρις θά μου γένη;
Ή θά μ' αφήσης, άσπλαχνη,
Με τήν καρδιά θλιμμένη ;

Ο ΒΛΑΜΗΣ ΤΗΣ ΜΑΝΙΩΣ

ENTREE

OU

10 VIS

ΠΙΚΟΡΤΑΚΗΔΕΣ

ΓΙΑΝΝΗ ΜΑΓΚΑ

ΕΙΣΗΛΘΕ
ΣΤΟ ΠΙΚΟΝ
ΦΥΛΟΝ
10 ΛΕΠΤΑ 10

ENTREE
DU
10 VIS

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕ
ΟΛΟΙ ΚΑΙ ΟΛΕΣ
ΤΟ
ΚΟΡΤΕ!

ΠΙΚΟ ΠΤΑΚ ΗΔΕΣ

ΠΑΝΗ ΜΑΓΚΑ

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ :

ΜΩΨ = Της Έβδομάδος.
ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ ΨΑΛΤΗΣ — Διηγήματα
ΦΕΝ-ΤΕ-ΣΙΕΚΑ — Άριστοκρατία
ΚΟΥΑΣΙΜΟΔΟΣ — Κωμωδία
ΓΥΝΑΙΚΑΚΙΑΣ — Ποιήματα
Η ΠΕΝΝΑ — Δεζάντ.
Ο ΜΑΓΚΑΣ — Άλληλογραφία
ΧΑΧΑΣ — Έξαντρίκ
ΔΕ ΦΛΑΝΕΡ — Σκίτσα
Θ. ΔΙΑΒΟΛΟΣ — Είκόνες
ΛΟΛΑ ΔΕ-ΚΟΝΤΡΑΛ = Πετακτό
ΜΠΗΧΤΗΣ — Ποδόγυρος

ΠΕΤΑΚΤΟ
ΚΟΡΤΕ

ΑΡΝΟΥΒΩ ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
Έκδιδόμενον εν Άθήναις κατά Πέμπτην

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΤΡΙΑ
ΛΟΛΑ ΔΕ ΚΟΝΤΡΑΛ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : 63—ΟΔΟΣ ΣΟΛΩΝΟΣ—63

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ :

ΤΟ ΜΑΓΚΟΠΑΙΔΟ
ΒΗΚΛΑ ΤΡΙΝΑΣΟΥ
ΓΑΥΚΟΜΙΔΙΑ
ΕΦΕΔΡΕΙΑΣ
ΡΩΜΑΙΟΣ
ΒΛΑΜΗΣ ΤΗΣ ΜΑΝΙΩΣ
ΤΟ ΜΕΛΑΝΟΥΡΙ
ΣΗΖΑΡ
ΛΟΧΙΑΣ
ΙΠΠΟΤΗΣ ΤΗΣ ΒΙΟΠΑΛΗΣ
ΦΑΣΑΡΙΑΣ
ΑΛΘΑΙΜΕΝΗΣ
ΜΑΝΗΣ
ΣΕΙΛΗΝΟΣ

ΡΕΠΟΡΤΕΡ : Ο ΚΟΡΤΑΚΙΑΣ — Ο ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ — ΤΟ ΖΙΖΑΝΙΟΝ — ΤΟ ΛΑΓΩΝΙΚΟ

☉ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : Έτησια Δραχ. 5.— Έξάμηνος Δραχ. 3.— Διά τὸ Έξωτερικόν Έτησια Φράγ. χρ. 7. ☼

ΤΟ ΚΟΡΤΕ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Ο κ. ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΑΣ — Μετά δύο εβδομάδας ὁ ἀγαπητός εἰς ὄλους Γιάννησ Μάγκασ ἐπανακτᾶ τὰ ἐπὶ τοῦ «Κόρτε» δικαιώματά του, τὰ ὁποῖα μία ἀκατάδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ ἐστέρησεν πρὸ δύο καὶ ἡμίσεωσ ἀκριβῶσ μηνῶν. Ὁ Γιάννησ Μάγκα ἔρχεται καὶ αὖθις νὰ ρίψῃ νέαν ζωὴν, νέον σφρῖγος, νέον αἶμα εἰς τὸ «Κόρτε» διὰ τῶν ὠραίων δημοσιευμάτων ἰδίωσ δὲ διὰ τῶν ὠραίων ἐκτενῶν του ποιημάτων, τὰ ὁποῖα τὸσον πολὺ ἤρεσκον εἰς τοὺσ φίλουσ τῆσ Ἐλαφρᾶσ Φιλολογίασ. «Ἡ Πυρκαϊᾶ», «Ἡ Τρόμπα», «Τὸ Γουδι τὸ Γουδοχέρι» εἶνε πρωτότυπα ποιήματά του, τὰ ὁποῖα θὰ ἠλεκτρίσουσ, θὰ σκανδαλίσουσ, θὰ τρελλάνουσ, θὰ συναρπάσουσ κυριολεκτικῶσ τοὺσ ἀναγνώσασ τοῦ «Κόρτε». Τὸ «Κόρτε» μὲ τὴν νέαν ψυχὴν, μὲ τὸ δαιμονισμένο πνεῦμα τοῦ Γιάννη Μάγκα, θὰ καταστῆ σωστὸν ἐντύφημα, ἀληθὴσ ἀπόλαυσις τῶρα μὲ τὸ τσουχτερὸ κρῦο καὶ τὰς ἐπανειλημμένασ βροχᾶσ.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΣ ΜΑΣ — Παρακαλοῦνται οἱ ἀγαπητοί μας συνεργάται, ὅπωσ ἀποστείλωσιν εἰς τὰ γραφεῖά μας τὴν διὰ τὸ «Ἡμερολόγιον τοῦ Κόρτε» συνεργασίαν των ἐντὸσ δέκα ἡμερῶν, διὰ νὰ μὴ μείνωσιν ἐκτὸσ τοῦ πλήρουσ ἀπολαύσεωσ νέου τούτου νυμφῶνοσ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΠΕΤΑΚΤΟΥ ΚΟΡΤΕ,

ΑΘΗΝΩΝ

= Πράγματι, δὲν ἔχει μέχρι τοῦδε οὐδὲν σατυρικὸν φύλλον ἐκδοθῆ μετὰ τόσησ φιλλοκαλλίασ καὶ καλλιτεχνίασ, ἀγαπητέ μοι Ἐφεδρεία, ὅσον τὰ τελευταῖα φύλλα μας. Εἶνε ὄντωσ, ὡσ μοι γράφεισ, ἐφάμιλλα τῶν εὐρωπαϊκῶν. Μήπωσ καὶ ὑπὸ ἔσπιφιν ὕλησ; Ἐπανήλομεν εἰς τὴν χρυσοῖν ἐκείνην ἐποχὴν, τῶν ὠραίων δημοσιευμάτων, τὰ ὁποῖα ἠλεκτρίζουσ καὶ τόσον πολὺ ἤρεσκον εἰς τοὺσ ἀγαπητούσ μας ἀναγνώσασ καὶ τὰσ χαριτωμένασ ἀναγνωστρίασ μας. Ἄλλὰ καὶ αἱ εἰκόνεσ; Σωστά ἀριστουργήματα, τὰ ὁποῖα μόνον ἡ γραφὴ τοῦ γεμάτου φαντασίου ζωγράφου μας Θ. Διαβόλου δύναται νὰ δημιουργήσῃ καὶ παραστήσῃ πλήρη ζωῆσ καὶ... πόθου, ἐπάνω εἰς τὸ ἄψυχο χαρτί, ἔχοντοσ βοηθὸν καὶ τὸν φιλοπόροδον κ. Ρουφογάλην, Διευθυντὴν τοῦ καλλιτεχνικοῦ Λιθογραφείου, εἰς ὃ λιθογραφεῖται τὸ φύλλον μας, ὅστισ μετὰ μεγάλου ζήλου, προσοχῆσ καὶ τέχνησ προσπαθεῖ, ὅπωσ αἱ εἰκόνεσ μεταφερθῶσιν εἰς τὴν λιθογραφικὴν πλάκα χωρὶσ νὰ χάσωσιν τὴν ζωὴν καὶ τὸ πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ἐμφυσᾷ εἰς τὰσ ἀψύχουσ εἰκόνασ ὁ ζωγράφοσ καὶ τὰσ καθιστᾷ, ὡσ ἄλλοσ θεὸσ, ἐμφύχουσ προξενούσασ καὶ διαγειρούσασ τὸ αἶσθημα τοῦ καλοῦ, τὴν τέρψιν, τὸν πόθον. Τὸ φύλλον μας, ἀγαπητέ μοι, σὺν τῷ χρόνῳ θὰ βελτιωθῆ ἀκόμη περισσότερον. Ἡ ἀρχὴ ἔγινε. Ἡ ἀρχὴ δὲ εἶνε τὸ ἥμισυ τοῦ παντόσ.

= Ἀγαπητέ μοι Ἀλθαιμένη, ἐλπίζω καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν νὰ μείνησ εὐχαριστήμενοσ. Τὴν ἐπιστολήν μου τὴν ἐπῆρεσ ἀπὸ τὸ Ταχυδρομεῖον;

= Ὅλα τὰ ἰδικά σου, φίλτατε Δὸν Κιχῶτε εἰς τὸ ἐρχόμενον φύλλον ἀνευ ἀναβολῆσ. Πέρασε ἀπὸ τὸ γραφεῖον σῆμερον μετὰ μεσημβρίαν. Πᾶρε μαζὴ σου καὶ τὴν σημείωσιν ποῦ ἔχασα.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ

= Σοῦ ἤρεσαν λοιπὸν αἱ μεγάλαι ὀλοσέλιδοι εἰκόνεσ τοῦ φύλλου μας, σακπνικο Μαγκόπαιδο; Λὲσ νὰ μὲ μιμηθῇ καὶ εἰς αὐτό; Ἐὰν τὸ πράξῃ θὰ εἶπῃ ὅτι εἶνε ἓνασ σωστόσ κοκορόμουσλοσ καὶ τίποτε ἄλλο, ὁ ὁποῖοσ διαρκῶσ μιμεῖται.

= Ἐχεισ δικηο καὶ ἐσὺ καὶ ὁ φίλτατοσ Ξενύχτησ νὰ παραπονεῖσθε ἀγαπητέ μοι Καρδιοθήρα. Ἐλπίζω ὅμωσ εἰς τὸ ἐρχόμενον φύλλον νὰ δυνθῶ νὰ σᾶσ εὐχαριστήσω.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

= Ἀγαπητέ μοι φίλε Φιλαλήθη (Ἐηροχώριον) ἡ συστημένη σασ ἐλήφθη. Καὶ ὁ νέοσ συνδρομητῆσ ἐνεγράφη καὶ τὸ φύλλον θὰ τῷ ἀποστέλεται τακτικῶσ. Σᾶσ γράφω καὶ ταχυδρομικῶσ.

= Ὅτᾶ δημοσιευθῶσιν εἰς τὸ φύλλον τῆσ ἐρχομένησ Πέμπτησ, φίλε Παπαρούνα (Ζάκυνθοσ).

= Ἐλαβον τὴν ἐπιστολήν σου ἀγαπητέ μοι φίλε Ὀπισθοδρομικὲ (Καρδίτσαν). Ἄλλασ ἐπιστολάσ σου πλὴν ἐκείνων τῶν ὁποίων ἐδημοσίευσα, ὅσα μοῦ εἶχεσ στείλει διὰ τὸ «πετακτό», δὲν ἔλαβον. Ὅ,τι μοῦ γράφεισ θὰ δημοσιευθῶσιν εἰς τὸ ἐρχόμενον φύλλον.

= Τὴν ἐν Γαργαλιάνοισ μονομαχίαν θὰ τὴν δημοσιεύσω εἰς τὸ ἐρχόμενον φύλλον μου, ἀγαπητέ μοι Καμιμούρα (Γαργαλιάνουσ). Ἐτσι λοιπὸν, αἱ; ἐμονομάχησεσ μὲ τὴν σκληροκάροη μοδίστρα; Ὅποιοσδήποτε καὶ ἂν ὑπῆρξε τὸ ἀποτέλεσμα τῆσ μονομαχίασ, ἐζήλεψα πιστεψέ με, φίλτατέ μοι, τὴν θέσιν σου

= Τὰ βλέπεισ δημοσιευμένα, φίλε Ἀσπρογέρακα (Ζάκυνθοσ).

= Στὸ θεὸ σου, ἀγαπητέ μοι Γιάννη Πατρινέ (Πάτρασ), ποῦ ἔχει τρυπῶσει αὐτόσ ὁ ἀθεόφοβοσ; Ἐγύρισα ἄλλον τὸν Πειραιᾶ καὶ δὲν ἐκατόρθωσα νὰ τὸν ἀνακαλήψω. Πρὸ πολλοῦ εἰς τὰ μέρη ποῦ ἐσύχναζε τὸν ἔχον οἱ φίλοι του χάσει... Δὲν μοῦ στέλνεισ τὴν διευθύνσιν ποῦ σοῦ ἔχει στείλει νὰ κατορθώσω τέλος πάντων νὰ τὸν ζετρυπῶσω;

= Μάλιστα, αὐτὸ τὸ διηγηματάκι σου, φίλε Μισοφλυντζάνη Ὑβλεῦ (Πύργον) κατὶ εἶνε καὶ τὸ καλαμπούρακι του καλοῦτισκο. Ὅτᾶ διορθωθῆ καταλλήλωσ καὶ θὰ δημοσιευθῆ προσεχῶσ. Ἐχε μόνον ὀλίγην ὑπομονὴν νὰ ἔλθῃ ἡ σειρά του. Ἐὰν καταγίνησ, μὲ τὸν ζήλον ποῦ ἔχεισ, θὰ γράφεισ πολὺ καλλίτερα ἀκόμα.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

= Φίλε κύριε Αν. Σαλ. (Κάιρον), τοὺσ ὄρουσ ὑφ' οἷσ δυνάμεθα νὰ σᾶσ ἀποστέλωμεν φύλλα, σᾶσ τοὺσ καταστήσαμεν προχθὲσ γνωστούσ ταχυδρομικῶσ.

= Ἀγαπητέ μοι Αὐγερινέ (Ἀδριανούπολιν), ἀναμένω ἀπάντησιν εἰς ὃ,τι σοῦ ἔγραψα ταχυδρομικῶσ.

= Τὴν ἐπιστολήν σας ἔλαβον, ἀγαπητέ μοι φίλε Σηζάρ (Σμύρνην). Σᾶσ γράφω καὶ ταχυδρομικῶσ.

= Δελτάριόν σας ἐλήφθη, φίλε Ἀρ. Ι. Μπ. (Βάρναν-Βουλγαρίασ). Φροντίσατε δι' ὃ,τι σᾶσ ἔγραψα ταχυδρομικῶσ.

= Χαίρετε

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΑΣ

ΠΕΤΑΚΤΟΚΟΡΤΕ

ΑΘΗΝΩΝ

✠ Έτσι λοιπόν, νεαρέ μου έφεδρε ανθυπολοχαγέ Κ. με την χαριτωμένη κοκότητα την Μαρίκα.
— Την παρελθούσαν Κυριακήν πώς τὰ ἐπεράσατε εἰς τὸν οἰκίσκον (Ἅγιος Φίλιππος)—ξέρε; ποῖον...
— Ἐγχειάζετο χωνευτικὸ μετὰ τὸ γεῦμα.
— Ἐσὺ, φίλε μου, εἶσαι σωστός κόκορας.
✠ Βρὲ γέρο ξοῦρα μανάβη (ὁδὸς Φαλήρου), ἄφησες γένεια;
— Γιατί; Δὲν ἀγγελώνεις τὴ γρηά σου!
✠ Τί μανθάνω, ἱατρὲ τοῦ γλυκοῦ νεροῦ (ὁδὸς Ἀβραμ.), θέλεις νὰ γίνης... συγγραφεὺς; !
— Καὶ θὰ γράψης στὸ σύγγραμά σου ὅτι ὁ στόλος τῆς Βαλτικῆς θὰ περάσῃ ἀπὸ τὴ Σέριφο, γιὰ νὰ βομβαρδίσῃ ταῖς Σεριφοπούλες...
— Σὺν νὰ μοῦ μυρίζῃ Δαφνί, φίλε μου.
✠ Ὠραῖαι μου μοδιστροῦλες Α. καὶ Γ. (ὁδὸς Σκουρᾶ), ἐνθυμείσθε καθόλου τὸν φίλον σας δεκανέα Ν. Δ.;
— Εἶμαι περιεργὸν νὰ μάθω.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

✠ Κύριε Β. Σ. ράπτη (Φιλιατρά) τὸ ἐπάγγελμά σου εἶνε μανθάνω ἐπικερδές...
— Ἐτσι δὲν εἶνε;
✠ Τί μανθάνω, φίλτατε Α. Σ. (Κόρινθον), ὅτι τᾶχεις ψήσει γιὰ καλὰ μετὰ τὴν ξανθομαλλοῦσα μοδιστροῦλα.
— Πρόσεξε νὰ κάνης καλὰ τὴ δουλειά σου γιατί... σ' ἐπῆραν χαμπάρι.
✠ Καλὸ μου κορίτσι Σ. (Πόρον), πῶς τὰ πᾶς μετὰ τὸν φίλον σου Ι. Α.;
— Ἐμαθα ὅμως ὅτι ἔχει καὶ ἄλλην, ὁ ἄπιστος.
✠ Μικροῦλά μου καὶ παχουλὴ Ἐλένη (Κατάκωλον), τί μανθάνω; Ἐγχεις πέσει μετὰ τὰ μούτρα στὸ κόρτε;
— Πρῶτα τᾶχες μετὰ τὸν Μ., ἀλλὰ στῶπιασε ὁ μπαμπᾶς σου τὸ γράμμα του καὶ τότε τᾶφτιασες μετὰ τὸν μπαμπιέρη.
— Ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τῶμαθε ὁ μπαμπᾶς σου καὶ τώρα τὰ ἔχεις αὐτοῦ καὶ ἐγὼ δὲν ξέρω μετὰ ποῖον... Εἶνε ἀλήθεια αὐτά;
✠ Κατατρίβεις εἰς τὸν ἔρωτα τῆς Α. Α., ὦ βέλτιστε Ι. Φ. (Πύργον).
— Ὁ δὲ σύζυγος τοιγαροῦν ποιῶ;
✠ Καλὸ μου παιδί Α. Π. (Πύλον), ξέρεῖς τί μοῦ γράφει ἕνας φίλος μου; Ὅτι κάνεις τὸν φίλο τοῦ Γ. Κ. μετὰ τὸν σκοπὸν νὰ τὰ φτιάσῃς μετὰ τὴν ἀδελφὴν του Β.
— Ἄδικα ὅμως κοπιᾶσεις, διότι αὐτὴ ἔχει δώσει εἰς ἄλλους τὴν καρδιά της.
✠ Εὐγε Θανάση (Λευκάδα). Μανθάνω ὅτι μετὰ ὅλες τὰ ἔχεις φτιάσει, ἀλλὰ... δὲν βλέπω κανένα ἀποτέλεσμα.
— Θυμάσαι τί ὑποσχέσεις ἔδωκες στὴν κινυμένη τὴν Νίνα;
— Μὰ, μετὰ τὴν Μ. πῶς ἔκαμες, ἐνῶ ὅλα εἶχαν τελειώσει;
— Μετὰ τὴν Κ.; Κάθε βράδυ καθαλιέρος της στὴν πλατεία, αἱ;
— Μὰ, μετὰ πᾶ παιδί μου δὲν τᾶφτιασες; Μήπως θυμούμαι;
Ο. Δ.-Ι. Π.-Κ. Π.-Μ. Α.-Ι. Α.-Μ. Π. κλπ. κλπ.
— Τώρα ἔμαθα ὅτι ρίχνεσαι στῆς παναρευμένες!
✠ Χαριτέβρυτος μαθητριά μου Α. Β (Καρδίτσα), ἐξακολουθοῦν τὰ ραντεβού σου μετὰ τὸν Φ. Κ.;
— Τώρα ὅμως χρειάζεται καὶ μελέτη. Πῶς;
✠ Ἀθρά μου δεσποινίς Ε. Δ. (Καρδίτσα), ὅσες καὶ ἂν ἀλλάξῃς καθημέρα ντουαλέττες ὁ Κ. Τ. δὲν δίδει καμμίαν προσοχήν.
— Τί κρῖμα.
✠ Βρὲ μοιτζολετάκια, βρὲ κοῦκλα, βρὲτσιμπιρλίγκο σαχλαμάρα Ε. Μ. (Πύλον), δὲν μάς λὲς πῶς πάνε οἱ ἔρωτές σου μετὰ τὰ δουλικά;
— Πῶς κοκώνα μου, πῶς κοῦκλα μου, πῶς κρουάδα μου, πῶς;
— Ἄχ, πῶς τὴν πληγώνης Ἐκείνην, ὅταν τῆς κλείνης τὰ ματάκια σου τὰ χαντρήνια, ἄχ, ἐκεῖνα τὰ ψεύτικα ναζάκια σου, κρύε μου.
— Κῦτταξε καλὰ κακομοίρη ἔχεις νὰ φᾶς ξύλο ἀπ' τὰ δουλικὰ ποῦ θὰ εἶσαι γιὰ κρεβάταμα.
✠ Παναγάπητε φίλε Τ. Κ., ἐμποροῦπάλληλε τῆς ὁδοῦ Ἐρμού (Βωλὸν), πάψε νὰ περᾶς τοὺς μαχαλάδες καὶ ἰδίως τὸν τῆς Ἀναλήφως γιατί... ξέρεῖς.
— Σὲ ἐνδοποιῶ, ὅτι ὁ Ν. Π. σοῦ κᾶτει χαλάστρα.

✠ Βρὲ παιδί Γ. Π. (Ξηροχώριον) δὲν θαρῆθηκες πλέον νὰ περῶς ἀπὸ τὴν Χρ.
— Δὲν ἐκινάλαβες ἀκίμη ὅτι δὲν σὲ θέλει οὔτε σὰ μάτια της νὰ σὲ ἰδῇ;
✠ Τί μανθάνω, καλή μου Κ. (Ζευγαλατιό); Ὅτι ἔχεις τρελλάνει πολλοὺς καὶ προπάντων... γέρους.
— Ἀλλὰ τὸν γέρο ποῦ ἐσὺ περισσότερο ἀπὸ τοὺς ἄλλους προτιμᾶς, διατί δὲν τὸν πέρνεις;
✠ Εἶνε ἀλήθεια αὐτὰ ποῦ μανθάνω δεσποινίς Β. Σ. (Τζεφερμίνιον);
— Ὅτι μπάξεις τὸν Ν. Κ. στὸ σπῆτι σου καὶ τὰ λέτε.
✠ Ἐγχεις τρελλάνει κόσμο μανθάνω Συμυραῖα μου χορεύτρια Κατίνα (Νησίον).
— Προπάντων τὸν ἐπιλοχίαν Π. Δ.
✠ Μὰ δὲν τραβᾶς χέρι καὶ σὺ καὶ μὲνε Γ. Σ. (Ναζήριον), ἀπὸ τὴν διδά Βλ.;
— Τὸ παράκνε.
✠ Πῶς πᾶτε αἱ σχέσεις σου καλὲ μου Π. Κ. (Ἰωόμην), μετὰ τὴν διδά Α. Α.;
— Καὶ μὲνε, ἀφοῦ βλέπεις πῶς δὲν σὲ θέλει δὲν ἀποσύρεσαι;
✠ Γιὰ τὸ καλὸ ποῦ σοῦ θέλω πάψε νὰ πειράζῃς τὴν διδά Τ. καλὲ μου πρῶην νεωκόρε (Ζάκυνθον),
— Δὲν εἶνε γιὰ τὰ μούτρα σου.
✠ Ἀδίκως, φίλε Ν. Κ. (Σπάρτην), πειράξεις τὸ δουλικὸ τῆς ὁδοῦ Εὐαγγελιστρίας, διότι ἔχει μεγάλο στομάχι.
— Δὲν ἤμπρεῖ νὰ σὲ χωνέψῃ.
✠ Μὲ τοὺς δεκανεῖς τοῦ πεζικοῦ τὰ ἐβάλατε μοῦ γράφουν καλαὶ μου δεσποινίδες Α. Τ. καὶ Μ. Φ. (Λεβάδεια).
— Ὅχι πουλάκια μου, καὶ τόσο πολὺ κόρτε καὶ γλυκοχασκαρισμάτα, γιατί καμμιά φορὰ βγαίνουν ξυνά.
✠ Ὠραῖα μου Ἀργ. (Ἀγουλινίτσα), τί μανθάνω; Σηκώνεις τὰ φορέματα τῶν μαθητριῶν;
— Σ' ἄρσει νὰ σοῦ κάνουν κι' ἐσὲ τὸ ἴδιο;
✠ Βρὲ καλὸ μου κορίτσι Ε. Α. (Βόλον), τὸν ἄφησες τὸν καὶ μὲνον τὸν Μ.;
— Καὶ ἀντικαταστά της τοῦ ὁ Α. Κ.;
✠ Βρὲ καλόπαιδο Π. Μ. γυμνασιόπαι (Σπάρτην), δὲν ἀρκεῖ ὅτι κάνεις ἔξω, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν!
— Ντροπή, παιδί μου, ντροπή.
✠ Ὠρεβουάρ λοιπόν, Ὠραῖαι μου ἀναγνώστρια καὶ ἀγαπητοὶ μου ἀναγνώσταί τὴν προσεχῆ Πέμπτην μετὰ χίλια φιλιὰ

ΤΟ "ΠΕΤΑΚΤΟ ΚΟΡΤΕ,"

Τὰ σώματα ἂν θέλετε νᾶχετε καθαρά
εἰς τὰ Λουτρά τοῦ Φοῖνικος νὰ πᾶτε νὰ πλυθῆτε
μετὰ χίλια δυὸ ἀρώματα καὶ ἄφωνα νερά
Κεῖνται εἰς τὴν Ὀμόνοια—Νὰ πᾶτε μιὰ φορὰ
καὶ θὰ μετὰ θυμηθῆτε.

Εἰς τοῦ Σπήλιου Χαραμῆ ὅσοι πάσχετε τὰ μάτια
τρέξατε, διότι εἶνε εἰδικὸς Ὀφθαλμολόγος
στὴν ὁδὸν Σωκράτους εἶνε, νοῦμερο πενηνταένα.
ὅπου, φίλε, κι' ἂν σταθῆς γίνεται γι' αὐτὸνε λόγος.

Τοῦ Σκοπελίτου τὰ κινὰ ἐκεῖνος π' ἀγοράζει
κερδίζει χίλιες δραχμὲς—τὸ λέμε νέτα σκέτα
ἀρκεῖ εἰς τὸ κατὰστημα νὰ παρουσιάσῃ
ὅτι δέκα χιλιάδες ἀγόρασε πακέτα.

ΤΟ ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ

Ἐκεῖνη ἐξηπλωμένη ἐντὸς τῆς ἀγκάλῃς του εἶχε στηρίζει τὸ μικρὸ καὶ χαριτωμένον κεφαλάκι τῆθ ἑπάνω εἰς τὸ στήθος του μετὰ μάτια μισοκλεισμένα ἀπὸ τὴν μέθην τοῦ ἔρωτος.
Ἐνα τίκ-τίκ-τίκ ρυθμικὸν ἤκούετο...
Ἐξάφνα ἐκείνη πετάγεται μετὰ χάριν καὶ
— Τί εἶνε αὐτὸ ἀγάπη μου; τὸν ἔρωτᾶ.
— Ἡ καρδιά μου, ἥτις πάλλει δι' ἐσὲ καὶ τὴν ὁποίαν σοῦ προσφέρω, ἀπῆντησεν ἐκεῖνος χοριτολογῶν, ἐν ᾧ ἐξήγαγεν ἐκ τῆς τσέπης τοῦ γελέκου του χρυσοῦν ὠρολόγιον.
— Τί ὠραῖον ὠρολόγιον, εἶπεν ἐκεῖνη λαμβάνουσα καὶ παρατηροῦσα αὐτὸ μετὰ περιεργείας. Ποῦ τὸ ἦρες;
— Τὸ ἤγόρασα διὰ νὰ σοῦ τὸ προσφέρω ἀπὸ τὸ ὠρολοῦποιεῖον τοῦ κ. Γ. Σπηλιοπούλου, ὁ ὁποῖος ἔχει τὸ ὠρολογοποιεῖον του εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου καὶ εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάρχουν ὅλων τῶν γούστων καὶ διαφόρων τιμῶν, προπάντων δὲ στερεὰ καὶ ἀκριβῆ εἰς τὴν ὠραν. Ὁ κ. Σπηλιόπουλος ἔχει τόσα ὠραῖα ὠρολόγια...

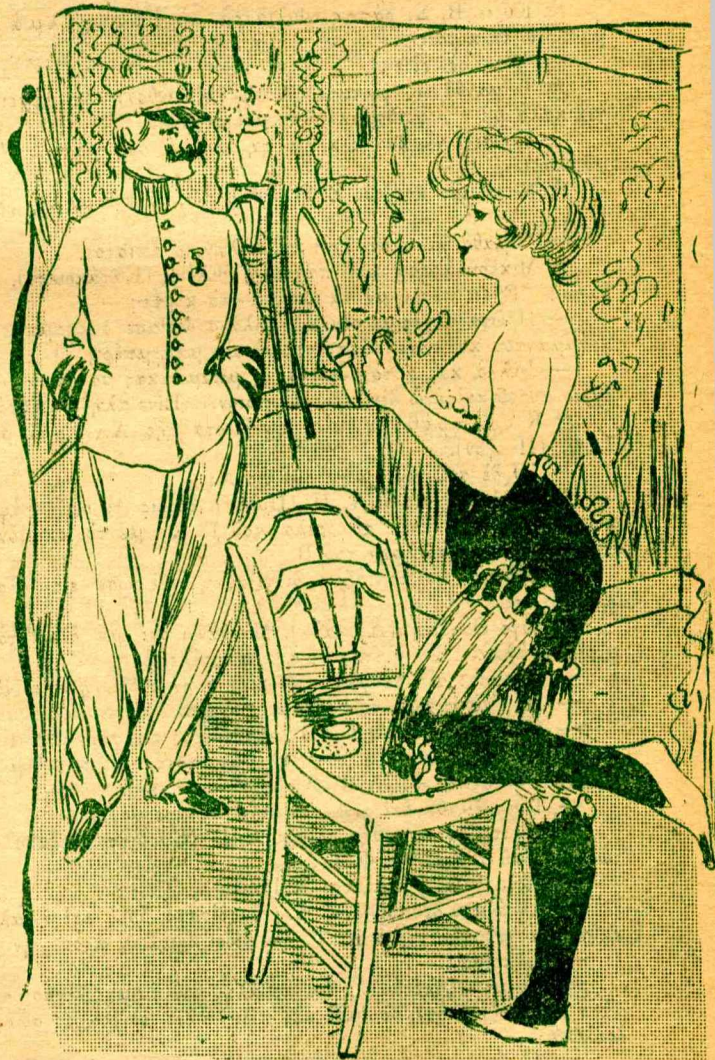
Η ώρα η Λουκία' στη Νεάπολι δέ μένει
 έχει έραστὰς πολλοὺς, εἶνε νέα προ-κομμένη

Τῆς μπῆκε μίξ... σκλίθρα
 Βαθειά μέσα στὸ σῶμα
 "Αν καὶ ἐπέρασε καιρὸς
 Τῆς ποιεὶ ἀκόμα.

Καὶ μεγάλη θπού εἶνε,
 Κι' ἔταν ἦταν μικρή
 Τρελλαινότανε, πού λέτε,
 Πάντοτε γιὰ τὸν... Μακρή.

"Αὐτὸν τρελαινεται γι' αὐτὸν
 Εἰς αὐτὸν μόνον ἀνήκει
 Εἶνε νέος ντιστεγκέ
 Κι' ἔχει τρία στὸ μανῆκι